

Proč se v tomto lese „neuklízí“?

Divoký vichr ohýbal koruny prastarých jesenických smrků jako gumové hračky, silný líják bičoval všechny lesní obyvatele, kteří se nestáčeli ukryt do suchého bezpečí, dole v údolí nazlobeně hučely rozvodněné peřeje Bílé Opavy... skřípění a ohlušující praskot stovek lámaných kmeneů naháněl strach v nočních Pradědových horách...

Vážení návštěvníci, právě procházíte částí údolí Bílé Opavy, kterou na podzim roku 2004 navštívila silná vichřice, která poničila 3 ha ($2000 m^3$) lesa. Stejná vichřice zanedlouho zpustošila Vysoké Tatry. Silný vítr polámal stejnověký, málo odolný les, pralesovitý les v horní části údolí zůstal téměř nepoškozen.

Takto vypadal les před vánici na jaře roku 2005. Divíte se, proč zde po vichřici zůstala ležet spousta stromů, které nebyly odklízeny?

Suchý nebo padlý bojovník není mrtvý...

Lesu zdánlivý nepořádek prospívá. Ponecháváním suchých nebo na zemi tlejících stromů v lese nabízíme nový domov spoustě rostlin a živočichů.

Vzácným obyvatelem zachovalých smrkových lesů je tesářek *Comumilia quadrivittata*.

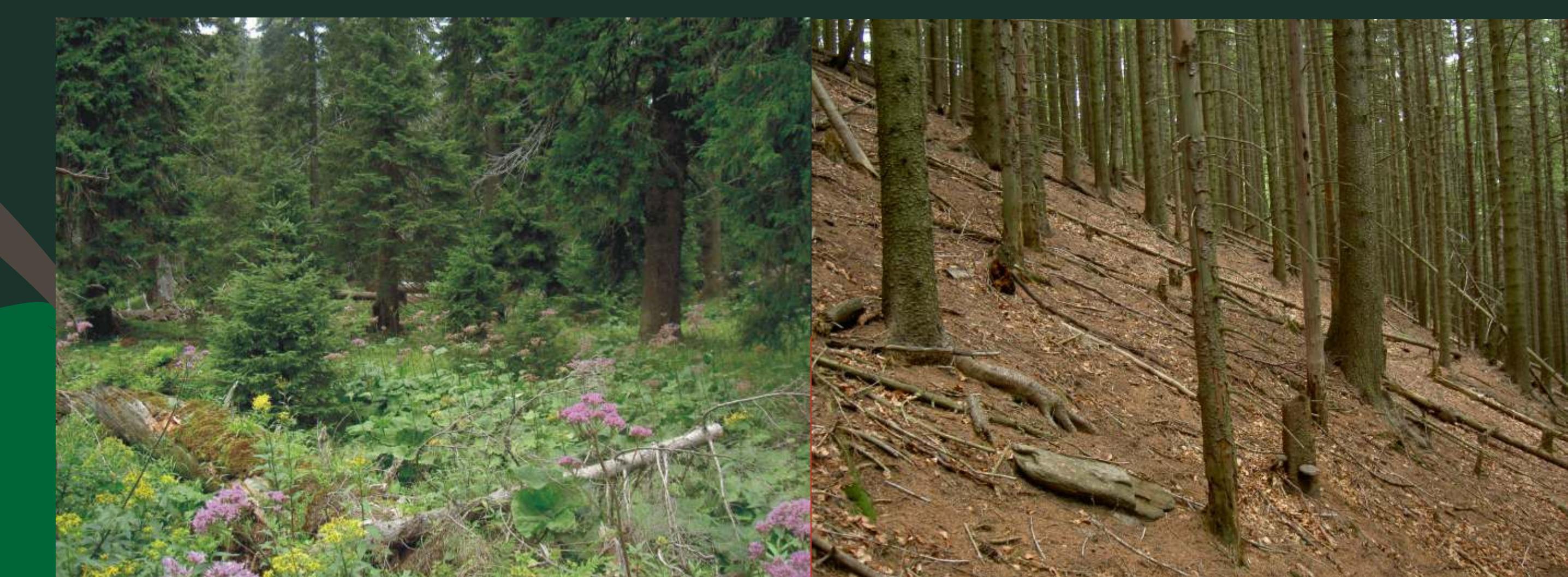

Přirozené horské smrkové lesy v údolí Bílé Opavy byly pro svou zachovalost zařazeny mezi evropsky významné lokality chráněné v rámci soustavy Natura 2000.

Mladé stromky potřebují starou peřinu

Semenáčky smrku a jeřábu v horském lese nejlépe vyvrůstají na tlejícím dřevě. Ležící kmen obalený v kůře jim nabízí ochranu, živiny a vláhu.

Jeden z následujících obrázků znázorňuje kulturní, člověkem vysazený les, další obrázek přirozený, člověkem málo pozmeněný les. Víte, podle čeho je od sebe rozeznáte?

- Kulturní les je stejnověký (tvořený zhruba stejně vysokými stromy), a proto náchylnější k větrům a nemocem.
- V přirozeném lese najdeme různě staré stromy od těch nejmenších, jen několik let starých až po uschlé velikány, které se zde v údolí Bílé Opavy dožívají až 300 let.
- V přirozeném lese se na zemi před vánici ukrývají v trávě či v borůvčí tlející kmeny, na kterých najdeme překvapivě pestrý život.